

WERKBUNDEL MODULE ETHISCH HANDELEN

Oefening: 'Een blik op mijn waarden'

- Denk terug aan een moment waarop je heel duidelijk het gevoel had: 'Hier leverde ik goede zorg' en een moment waarbij je dacht: 'Ik ben niet zo tevreden over de zorg die ik leverde'. a. Vertel beide momenten aan elkaar.
 - Vertel beide momenten aan elkaar.
 - Beantwoord volgende vragen:
 - Waarom was dit voor mij wel/geen goede zorg?
 - Wat is er nodig om goede zorg te kunnen bieden? (Denk aan: factoren in jezelf, de zorgontvanger, de omstandigheden,...)
- Besprek één van de volgende twee casussen. Welke reacties roept dit op?
 - Albert vertoont roepgedrag. De verpleegkundigen kennen het patroon al: op een gegeven moment, zonder zichtbare aanleiding, begin Albert te roepen. Wanneer hij ophoudt is niet te voorspellen. En wat het roepen doet ophouden al evenmin. Na een paar dagen hebben de verpleegkundigen besloten dat ze Albert, als hij roept, vanuit de gemeenschappelijke ruimte, waar de meeste patiënten verblijven, naar zijn kamer zullen brengen en de deur sluiten. Dat is beter, vinden ze, voor de medepatiënten. Die kunnen niet tegen het geroep. Maar niemand heeft gevraagd aan de patiënten wat ze van het geroep vinden. De verpleegkundigen hebben ook niet gemerkt dat het wegbrengen van Albert de medepatiënten niet onberoerd laat. Sommigen denken immers: als het straks met mij zover is dat ik roep, is dat mijn lot: alleen op mijn kamer gezet worden, en niemand die nog naar je omkijkt. De verpleegkundigen echter voelen zich opgelucht: ze hoeven het geroep van Albert, waartegen ze zich machteloos voelen, niet meer aan te horen, en ze hoeven zich niet meer te bekommeren om wat zijn geroep met de medepatiënten doet. (Bron: Grypdonck, M., Vanlaere, L. & Timmerman, M. (2018) Zorgethiek in de Praktijk. Lannoo Campus.)*
 - Een mama kwam met haar zoontje van 4 jaar voor een kleine ingreep in ons kinderdagziekenhuis. Ze had twee jaar geleden een kindje verloren, vertrouwde ze me toe. Ze was doodongerust over deze ingreep. Ze realiseerde zich wel dat het om een kleine ingreep ging, maar dat nam haar onrust zeker niet weg. Aan de arts van dienst die bij de intake van haar zoontje aanwezig was, vroeg ze of hij niet mocht blijven overnachten onder bewa-king. 'Ik zou de hele nacht geen oog dichtdoen als hij thuis zou slapen, stel je voor dat er iets gebeurt!' 'Geen sprake van', antwoordde de arts. 'Er kan niets mislopen mevrouw, u moet niet ongerust zijn.' Hij keek mij aan en zei: 'Als we daar aan beginnen, mogen we jouw dagziekenhuis hier straks wel sluiten hé

ZO
RO

EUROPESE UNIE

Interreg
Vlaanderen-Nederland
Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling

Conny?’ Ik dacht: nee, daar heeft deze mevrouw nu echt geen boodschap aan. Ik zei dus, in het bijzijn van de mama: ‘Sorry dokter, ik ben het niet met je eens. Laat ons afwachten en na de operatie samen met mevrouw overleggen wat we het beste kunnen doen.’ Het gezicht van de dokter vertrok even; hij was duidelijk niet ingenomen met mijn publiekelijke uiting van ongehoorzaamheid. (Bron: Burggraeve, R. & Vanlaere, L. (2013). Gekkenwerk. Kleine Ondeugden voor Zorgdragers. Lannoo Campus.)

Exposure-oefening

- Denk eens terug aan een moment waarop jij zorg hebt ontvangen (opname in het ziekenhuis, bezoek aan de spoedafdeling, consultatie bij arts,...).
- Denk na over volgende vragen:
 - Hoe was het voor jou om in de rol van zorgontvanger te staan in plaats van zorgverlener?
 - Wat maakte dat je een goed of minder goed gevoel had bij deze zorg?
 - Welke leerpunten nam je uit deze ervaring mee?
- Vertel kort welke leerpunten je mee nam uit deze ervaring:

Exposure-oefening

Beantwoord volgende vragen:

- Welke situaties raakten je in het begin van je carrière erg?
- Welke situaties kom je vaak tegen, maar raken je nu minder?
- Welke blijven jouw ‘gevoelig punt’, blijven jou telkens opnieuw raken, ook al kan je ze niet veranderen?

ZO RO

EUROPESE UNIE

Interreg

Vlaanderen-Nederland
Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling

